

במקום כרת.

והוינן בה: **מאי בודקין?** איך בודקין את השדה לדעת שאין בה עצם?

אמר רב יהודה אמר שמואל מנפח נופח בפיו בבית הפרס והולך. ואם יש עצם כשעורה הרי היא נדחית בנפיחתו, ואם יש עצם גדולה יותר לא חששו שיסיט אותה, מפני שיראנה ויזהר.

רב יהודה בר אבוי משמיה דרב יהודה אמר: בית הפרס שנידש ברגלי אדם שרגילים לעבור שם, **טהור.** והבא לעשות פסחו יבדוק אם נידש ויעבור, ומשום שטומאת בית הפרס מדבריהם הקילו לסמוך על בדיקה זו במקום כרת, אבל לאכילת תרומה לא סומכים על בדיקה זו.

בודקין את השדה. ואם אין בה עצם הרי הנזיר טהור. ובית הלל אומרים שאין בודקין שאפילו אם לא נמצא בה עצם טמא מספק.

ב-ב **ושוין בית שמאי ובית הלל שבודקין לעושי פסח,** שרוצים ללכת לירושלים על מנת להקריב פסחיהם, ואין להם דרך אחרת אלא דרך שדה בית הפרס — בודקים להם את השדה, ואם לא נמצא שם עצם מותרים לעבור שם.

ואין בודקין לאוכלי תרומה, אלא ימתין ויקיף את השדה יום או יומיים עד שמגיע אל תרומתו ואוכלה.

למדנו, שהקילו חכמים לעבור דרך שדה בית הפרס על ידי בדיקה, ולא העמידו דבריהם

הדרן עלך פרק האשה